

Kandidato (-ės) grupės ir eilės numeris egzamino vykdymo protokole _____

LIETUVIŲ KALBA (VALSTYBINĖ)

Skaitymo, kalbos vartojimo ir rašymo testas

Valstybinis brandos egzaminas
(pagrindinė sesija)

2012 m. birželio 1 d.

Trukmė – 3 val. 20 min. (200 min.)

I. SKAITYMO TESTAS**(Trukmė – 50 min.)**

1 užduotis. Perskaitykite tekstą ir atsakykite į klausimus. Skaitmenimis sunumeruotos pastraipos. (11 taškų)

Pastaba. Atsakymus į klausimus formuluokite savais žodžiais, aiškiai ir glaustai. Jei neprašoma pateikti pavyzdžių iš teksto, necituokite.

APIE KŪRYBĄ IR LITERATŪRINES KARTAS

Poetas Marcelijus Martinaitis atsako į literatūrologės Viktorijos Daujotytės klausimus: ką reiškia literatūrinė karta, ar kultūroje kartos sąvoka turi prasmę, galbūt didelis poetas jungia tradicijas, epochas, bet ne savo laiko poetus.*

1 *Marcelijus Martinaitis.* Kas žino, kas tos literatūrinės kartos? Juk ir Donelaičio neturime kam priskirti, ir tokio priskyrimo nepasigendame. Dabar jau ir gyvieji spraudžiami į kokią nors „teigiamą“ kartą, kad neliktų be vietos. Man atrodo, kad literatūra, apskritai – kultūra turi savo atskirą, kitaip skaičiuojamą laiką tam tikrais ciklais nuo pirminių įvykių arba pradininkų: M. Mažvydo pirmoji lietuviška knyga, pirmasis tikras literatūros kūrinys (K. Donelaičio „Metai“), šiuolaikinės lietuvių poetinės kalbos pradžia (Maironio lyrika). Po jų laikas skaičiuojamas ciklais, kol vėl kas nors svarbaus įvyksta kultūroje ar gyvenime. Po to net pirmaeiliams rašytojams nelemta užimti tautos patriarchų vietas, jie pradedami rikiuoti kartomis.

2 Žinoma, norėtume suprasti, ar ir mus vertins kaip tokį kultūros ciklą, kaip nors pavadins karta, pagal ūgį sustatys į vieną rikiuotę. Šiandien buriantis į tokias kartomis pavadintas bendruomenes, rodos, yra geriau išlikti, prieš ką nors susimokyti, išleisti savo raštų serijas, užsitikrinti palankius kritikos vertinimus. Matome, kaip tai sumaniai padaroma, po to ieškant „ne tokių“, „ne mūsų kartos“ pagal šukuosenas, barzdas, jaunus metus. Kai apie „savo kartas“ pradeda šnekėti gyvi rašytojai, matyt, kas nors negerai yra su jais pačiais. Galbūt menkėja kūrybinės išgalės, išrinka nepasitikėjimas savimi, tad užsiimama gynybinė pozicija, pradedama praeityje ieškoti atramų, rodomas pavėluotas narsumas ten, kur niekas jau neturi jokių reikalų.

3 Kokia prasmė apsitverti, išsidalyti metus, suskirstyti juos mažais sklypeliais. Juk pasaulis per tą laiką smarkiai keičiasi, keičiamės mes patys. Kada nors gal būsime viena stambi amžiaus vidurio karta, vienas laiko ciklas. Todėl negalvoju apie „savųjų“ kartą, nesiekiu apsismaigstyti vėliavėlėmis, nes ir taip esame nuolat aptvėrinėjami. „Karta“ reikštų ir pabėgimą iš dabarties į praeitį, savęs slopinimą, įsikirtus į ką nors vieną, neleidžiant sau keistis, sakyti tiesą. Gyvenimas pradedamas suvokti kaip praėjęs, užbaigtas. O jame yra pakopos, ribos – istorinės, psichologinės, biologinės. Kūryboje jas reikia įveikti, peržengti, kad ką nors padarytum. Pasivadinus „karta“ jau ties kuo nors sustojama. Kas lieka ir iš pasaulinės literatūros kartų? Juk buvo „prarastoji karta“, „įtūžusiųjų karta“... Suklūstu, kai ir patys jauniausieji pradeda save skirstyti kartomis. Vadinasi, kažkokio laiptelio jau neperžengia ar bijo peržengti... Literatūroje, apskritai kūryboje kyla ir slūgsta ateinančių ir nueinančių bangos: viena, antra, trečia... Viena banga yra ir tavo: arba ją atlaikai, arba ją peršoki, arba ji tave sutrina, arba jai artėjant pasiskubini išlipti į sausą krantą. Dabar yra daug tokių išlipusių, besidžiovinančių...

4 Pasislėpę „kartoje“ niekada nepatirsime „sukrečiančios ir atveriančios nuostabos prieš žmogų“, užsikirtę sau kelius patiems išgyventi jo nuopuolį, menkumą ir jo prisikėlimą. Juk karta dažnai siejama su bendrų receptų sąrašu arba toks sąrašas sudarinėjamas: apie ką ir kaip rašyti, kas patirta ir ko nepatirta visų kartu, ką galvoti ir ko negalvoti, kam perleisti savo balsą ir teisę gyventi, jausti.

5 Dabar mano priklausymas kam nors darosi nesvarbus, su tuo nieko nesieju. Gal prasideda tikroji kūrybinė vienatvė, kurios nebijau ir kuri yra savaip maloni ir prasminga. Antroj gyvenimo pusėj yra daugiau džiaugsmo, netemdo akių stiprūs jaunystės įsijautimai, nes vis labiau pradedi gyventi ne

RIBOTO NAUDOJIMO

(iki teisėtai atskleidžiant vokus, kuriuose yra valstybinio brandos egzamino užduoties ar jos dalies turinys)

LIETUVIŲ KALBA (VALSTYBINĖ) • 2012 m. valstybinis brandos egzaminas • Pagrindinė sesija

gyvenimui, nieko ypatingo iš jo nelauki ir esi laisvas nuo įvairių sąlyginumų. Smagu į save suimti visa, ką matai ir girdi, stebėti, kaip kitiems skleidžiasi tai, ko pats jau niekada neturėsi ir negalėsi turėti. Dabar suprantu, kodėl pranašai išeidavo į dykumas, kuriose sakydavo pamokslus žvėrimis ir paukščiams.

6 Manau, kad kūryba – dramatiškas išėjimas iš kartos, buvimas atskirai. Be šito bendrumo *būti atskirai*, kurti nebūtų iš ko. O gal ir kam. Kūrybingas žmogus kupinas savęs – atostūmis kartos viduje kartais veikia stipriau negu žmogiška trauka. Vis dėlto kartos sąvoka kūrėją nuolat persekioja ir, matyt, toli nuo jos nepabėgsi. Reikia iš jos išeiti, kad vėlei įeitum, gal net tada, kai tavęs jau nebus. Tie ryšiai būtini, jie ir sujungia visus į vieną kūrybos pasaulį.

Pagal Marcelijų Martinaitį

* Poetas, eseistas, vertėjas Marcelijus Martinaitis gimė 1936 metais Paserbentyje (Raseinių raj.). Baigęs Vilniaus universitetą dirbo laikraščių ir žurnalų redakcijose, dėstė Vilniaus universitete. Jo knygos ne kartą įvertintos už kūrybiškumą. M. Martinaitis yra Nacionalinės premijos laureatas (1998).

Klausimai ir atsakymai

1. Kurie du veiksniai, anot Marcelijaus Martinaičio, duoda pradžią kultūros ciklui? (1 pastraipa)

Juodraštis

(2 taškai)

2. Kodėl kūrėjai, poeto manymu, buriasi į bendruomenes? (2 pastraipa)

Juodraštis

(1 taškas)

3. Paaiškinkite, ką Marcelijui Martinaičiui reiškia *apsismaigstyti vėliavėlėmis*. (3 pastraipa)

Juodraštis

(1 taškas)

4. Kuriais **dviem** argumentais poetas grindžia savo kritišką požiūrį į kūrėjų skirstymą pagal kartas? (3 pastraipa)

Juodraštis

(2 taškai)

NEPAMIRŠKITE ATSAKYMŲ PERKELTI Į ATSAKYMŲ LAPĄ

RIBOTO NAUDOJIMO

(iki teisėtai atskleidžiant vokus, kuriuose yra valstybinio brandos egzamino užduoties ar jos dalies turinys)

RIBOTO NAUDOJIMO

(iki teisėtai atskleidžiant vokus, kuriuose yra valstybinio brandos egzamino užduoties ar jos dalies turinys)

LIETUVIŲ KALBA (VALSTYBINĖ) • 2012 m. valstybinis brandos egzaminas • Pagrindinė sesija

5. Paaiškinkite, kaip Marcelijus Martinaitis supranta, kas yra kūrėjo *nuostaba prieš žmogų*. (4 pastraipa)

Juodraštis

(1 taškas)

6. Kas būdinga dabartiniam Marcelijaus Martinaičio kūrybiniam gyvenimui? (5 pastraipa)

Juodraštis

(1 taškas)

7. Kuo, anot poeto, reiškiasi kūrėjo padėties dvilypumas? (6 pastraipa)

Juodraštis

(2 taškai)

8. Parašykite pagrindinę teksto mintį.

Juodraštis

(1 taškas)

2 užduotis. Skaitydami tekstą raskite, kur turėtų būti iš teksto išimti sakiniai **A–R**.Vienas sakinys yra ne iš šio teksto. **0** atvejis – pavyzdys. (14 taškų)

PORTRETAS

(0) A Nebuvo nei gėlės, nei krūmo, tik keli pusgyviai medžiai aplaužytomis šakomis: liepa, du kleveliai ir visai jau džiūstantis uosis. Palei kadaise subombarduoto namo sieną, kurioje dar matėsi kambarių kontūrai ir juodavo dūmtraukių angos, augo vešlus šermukšnis. (9) _____

Už kiemo kylantys du balti barokinės bažnyčios bokštai buvo gražūs. Ypač šviesią naktį, kai jie atrodė tarsi dvi baltos gulgės tamsiame pavasario vandenyje.

(10) _____ Mažas, sulinkęs, raudonu veidu, nešvariais žilais plaukais, kurie žiemą vasarą styrojo iš po nuzulintos kepurės. Kareiviškos galifė kelnės ir auliniai batai, niekada nevalomi.

Pradėdavo šiūruoti anksti rytą, kai visi dar miega, kai netrukdo praeiviai ir vaikai. (11) _____ Jie šiukšlino ir neklausė. Neklausė ir suaugusieji, bet tie nors tylėjo.

NEPAMIRŠKITE ATSAKYMŲ PERKELTI Į ATSAKYMŲ LAPĄ

RIBOTO NAUDOJIMO

(iki teisėtai atskleidžiant vokus, kuriuose yra valstybinio brandos egzamino užduoties ar jos dalies turinys)

Kieme kadaise buvo stalelis. Prie jo sėdėdavo vyrai. Gerdavo ar šiaip plepėdavo. Poviliukas kartais irgi mėgdavo pašnekėti, bet niekada neįkyrėdavo savo šnekomis. (12) _____ Poviliukas išnešė lentgalius, ir vyrai nebesusirinkdavo.

Po namu, kaip ir visam senamiesty, buvo didžiuliai, šilti ir sausi rūšiai. Kartais ten prisiglausdavo koks valkata, o atšalus ir pabjurus orams, naktimis įsikurdavo porėlės. Valkatas Poviliukas negailestingai išvarydavo. (13) _____ Sakydavo, kad nedaug žmogus gyvenime turi malonumų.

Poviliukas kieme atsirado praėjus keleriems metams po karo. Bet niekas nebeatsiminė kaip. Jaunieji augo, vedė ir kėlėsi su šeimomis tolyn į naujus rajonus. (14) _____ Rečiau skardėjo barniai, dingo *blatnieji*,* muštynės, kraujas ant laiptų ir žolės.

Neišnyko porėlės, valkatos, ir katinai šlaistėsi kaip kadaise. (15) _____ Poviliukas neseno. Visada toks pat, visada su šluota, su plačiu kiemsargio kastuvu žiemą.

Gyveno jis kambarėlyje pirmame aukšte, prie laiptų. Visada girdėjo, visada matė, kas įeina, kas išeina. (16) _____ Jame tilpo lova, stalelis įmantriai išraitytomis kojomis, paimtas iš tuščio buto po karo, ir dvi taburetės, paties kadaise susikaltos. Kambariuko nišoje, kuri buvo atitverta nė karto neskalbta užuolaida, įsirengė virtuvė. (17) _____ Joje kelios skardinės lėkštės, du balti fajansiniai ne šių laikų puodukai su mėlynomis gėlytėmis ir amžinai priskretęs emaliuotas puodas. (18) _____ Medinė išdaužyta kriauklė šalia jos. Tiesa, virš lovos, šalia vienintelio lango, kabojo mediniuose rėmuose portretas.

Per valdiškas šventes Poviliukas kabindavo vėliavas. (19) _____ Kaimyną susitikęs pasiguosdavo, kad rytoj jau jokių būdu negalima pramiegoti, ir užbaigdavo: kabinsiu vėliavas. Nors jis niekada nepramiegodavo, ir senas suskilusiu stiklu žadintuvas ant stalo niekada netiksejo. Poviliukui laikas nebuvo reikalingas.

Poviliuko bute visada buvo prietema. Bijojė jis ir tamsos, ir šviesiųjų birželio naktų. (20) _____ Net iki čia atsklisdavo nuo Vilnios lakštingalų čiauškesys ir drėgnas rasos kvapas. Tada Poviliukas negalėdavo užmigti. Pusiau sėdomis tysodavo lovoje, apsiklojęs ilgais kareiviškais kailiniais. (21) _____ Vos lendant saulei iš už Bekešo kalno, Poviliukas jau būdavo kieme. Krito rasa nuo vešliojo šermukšnio lapų, ir bažnyčios bokštų kryžiai mirgėjo saulėje.

Geriausia būdavo vėlų rudenį, kai jau sušluoti lapai, o lietus nuplauna visas šiukšles. Tokiais vakarais jis ilgai sėdėdavo prie stalo nedegdamas šviesos. (22) _____ Ant stalo tamsavo duona, druska lėkštutėje. Jis suvalgydavo riekę duonos su druska ir ilgai sėdėdavo, žiūrėdamas į tuštėjantį kiemą, girdėdamas jaukų lietaus ir vėjo šniokštimą. Lėtai kilo snaudulys, ir jis visada žinojo, kad kabo portretas ant sienos – su viena didvyrio žvaigžde.

Pagal Antaną Ramoną

* *blatnieji* – žmonės, priklausantys kriminaliniam pasauliui

Sakiniai

- A** Kiemas nebuvo gražus.
- B** Čia kabojo medinė kaimiška spintelė indams.
- C** Vis tiek tvyrojo nuo anksti užsidegančių gatvės lempų maloni prieblanda.
- D** Tokie pat murzini, perkarę, apdraskyti.
- E** Poviliukas šlavė kiemą ir gatvę iš kitos namo pusės.
- F** Gerai, kad tos naktys trumpos.
- G** Senbuviai seno, o naujai atsikėlusiesiems niekas neberūpėjo.
- H** Stovėjo ir dviejų skylių dujinė krosnelė.
- J** Paskui stalelis supuvo, sulūžo.
- K** Jo kažkodėl niekas nelaužė ir nedraskė.
- L** Juk nugalės tik tie, kurie nieko nebijo.
- M** Vaikų Poviliukas nemėgo.
- N** Tą jis darydavo uoliai.
- O** Porelėms netrukdė.
- P** Kambarėlis buvo mažas.
- R** Uždangstydamo langus senais laikraščiais, bet jie negelbėjo.

II. KALBOS VARTOJIMO TESTAS**(Trukmė – 50 min.)**

1 užduotis. Iš kairėje pateiktų žodžių padarykite po vieną tinkamą ir įrašykite į tekstą. 0 atvejis – pavyzdys. (20 taškų)

	PRIEŠ KONCERTĄ
(0) kambarys	Saulius dairėsi po neįaukų (0) <u>kambariūkštį</u> . Ši apleista didžiulio stadiono
(23) drabužis	(23) _____ jam priminė neapkenčiamus (24) _____
(24) sportuoti	laikus, o patalpą, kurioje koncertui ruošėsi roko žvaigždės, tiesą sakant, įsivaizdavo
(25) atsiskirti	visai kitaip. Jis pasijuto lyg koks (25) _____, po dešimtmečio
(26) švęsti	dykumoj patekęs į Bagdado turgų, ir dar – didelės (26) _____ dieną.
(27) smalsus	Saulių trikdė, stebino, kėlė nerimą ir... žavėjo viskas. Su begaliniu
(28) sutikti	(27) _____ stebeilijosi ir stebėjosi, kad tų žmonių, tarp kurių jis
(29) ramus	netikėtai pateko, tarpusavio (28) _____ nėra nei pasitikėjimo, nei
(30) be, laisvė	harmoningos (29) _____. Tarpusavyje jie elgėsi tartum
(31) rišti	(30) _____, atiminėjantys vienas iš kito visa, kas tik įmanoma.
(32) rytietis	Žmonių (31) _____ jis įsivaizdavo kaip erdvę. Neseniai kažkur
(33) patvirtinti	perskaitė, kad (32) _____ paveiksluose taip pat svarbiausia ne
(34) įkvėpti	vaizduojamieji objektai, o juos supanti erdvė. Jis niekad nesidomėjo nei daile, nei
(35) apsiausti	Rytais, tačiau liko patenkintas tokiu savo teorijos (33) _____. Du
(36) tobulas	žmones supanti erdvė turi būti didelė, beveik neaprepiama, švari, skaisti, teikianti
(37) būti	(34) _____.
(38) atžarus	Saulius stebėjo, kaip muzikantai įsineria į keistus (35) _____,
(39) be, forma	įsivaizdavo, kaip jie gros: tai bus ne (36) _____ prasiveržimas, o
(40) cirkas	pašėlęs ritmas, linksmybė išniekintai, sumenkintai (37) _____
(41) marmuras	paslėpti. Tačiau šie nelaimingieji suteiks jam progą prabilti į minią. Saulius įdėmiai
(42) kliūti	pažvelgė į Domantą, kurį Agnė pristatė kaip savo vyrą. Ji gana
	(38) _____ aiškinosi, kodėl čia atėjusi, o Saulius kaipmat pastebėjo,
	kokia ankšta, tvanki, (39) _____ erdvė tvyro tarp to vyro ir moters –
	lyg oro pripūstame polietileno maišelyje.
	Domanto veidas buvo gražus – šitaip vaizduojami herojai nuo pat Romos laikų.
	Kita mergina, keista it (40) _____ suknele, negailestingai bėrė ant jo ir
	taip (41) _____ veido baltą pudrą, o akių vokus tepė violetiniais šešė-
	liais. Strazdas palaukė, kol Domantas atsimerks, ir iš akių pamatė, kad šis nebeišgirs,
	kad ir ką kalbėtųm... Tačiau Sauliui tai nepasirodė jokia (42) _____.
	<i>Pagal Jurgą Ivanauskaitę</i>

NEPAMIRŠKITE ATSAKYMŲ PERKELTI Į ATSAKYMŲ LAPĄ

RIBOTO NAUDOJIMO

(iki teisėtai atskleidžiant vokus, kuriuose yra valstybinio brandos egzamino užduoties ar jos dalies turinys)

LIETUVIŲ KALBA (VALSTYBINĖ) • 2012 m. valstybinis brandos egzaminas • Pagrindinė sesija

2 užduotis. Kairėje pateiktus žodžius ar žodžių junginius parašykite nurodytu skaičiumi ir reikiamu linksniu. **0** atvejis – pavyzdys. (15 taškų)

LIETUVNINKŲ VESTUVIŲ PAPROČIAI	
<p>(0) <i>etnokultūra</i> (43–44) autentiški šaltiniai (45) atlikėjai (46) žolynai (47) medus (48) dubuo (49–50) pagrindiniai veikėjai (51) piršlys (52) jaunoji (53) tikslas (54) žiūrovai (55) apeigos (56) jaunavedžiai (57) jos</p>	<p>Klaipėdos (0) <u>etnokultūros</u> ansamblis „Alka“ per kelerius metus pastatė patrauklų, (43–44) _____ parentą spektaklį „Lietuvninkų vestuvės“. Šiame spektaklyje skamba Klaipėdos krašto senbuvų lietuvninkų dialogai ir dainos, vestuvininkai atkartoja visus privalomus ritualus ir apeigas. Jame vaidina keliasdešimt folkloro (45) _____.</p> <p>Spektaklyje atkurtų lietuvninkų vestuvių kulminacija – nuotakos vainikėlio deginimas. Jis supleška ne prie vaišių stalo, kur dailiai (46) _____ apipintame inde teliūskuoja „marčios ašaros“ – (47) _____ pagardintas svečių gėrimas, o ant aukštos juodo aksomo jaunamartės kepurėlės su žvakėmis. Vestuvininkams prisivaišinus ir ištuštėjus (48) _____ su medaus gėrimu, į jį metami pinigai. Indą su pinigais anyta vėliau įteikia nuotakai.</p> <p>Mažajoje Lietuvoje vestuvių personažai įvardijami kitaip nei kituose etnografiniuose šalies regionuose: piršlys čia vadinamas ponu, piršlienė – kalės liežuviu, viena (49–50) _____ – svočia – žiupone. Tiesa, paskui (51) _____ čia niekas nesivaiko, nekabina jo ant šakos. Labai svarbūs lietuvninkų vestuvių veikėjai – tai iškalbingieji kviesliai ir martvežiai. Martvežiai saugodavo nuotaką net prie stalo. Įsisodinę (52) _____ į vežimą sargybiniai pliaukšėdavo botagais, o kartais net šaudydavo į orą.</p> <p>„Alka“ savo (53) _____ pasiekė – spektakliuose kas kartą sulaukiama vis daugiau (54) _____. Ir ne tik jų. Mažosios Lietuvos senbuvų (55) _____ kūrybiškai atgaivinę klaipėdiečiai neatsigina ir (56) _____. Besituokiančiųjų poros prašo (57) _____ surengti etnografines vestuves.</p> <p style="text-align: right;"><i>Pagal Gediminą Pilipaitį</i></p>

NEPAMIRŠKITE ATSAKYMŲ PERKELTI Į ATSAKYMŲ LAPĄ

RIBOTO NAUDOJIMO

(iki teisėtai atskleidžiant vokus, kuriuose yra valstybinio brandos egzamino užduoties ar jos dalies turinys)

3 uždutis. Iš kairėje pateiktų veiksmažodžių padarykite tinkamas neasmenuojamąsias formas ir įrašykite jas į tekstą. **0** atvejis – pavyzdys. (15 taškų)

MININT LIETUVOS VARDO TŪKSTANTMETĮ	
(0) <i>nueiti</i> (58) rašyti (59) pyškinti (60) įsivaizduoti (61) paleisti (62) gyventi (63) įbrukti (64) brėžti (65) išraityti (66) išsižiūrėti (67) kaukšėti (68) atmesti (69) išmeigti (70) išsvargti (71) drebėti (72) nepajėgti	<p>Neseniai minėjome Lietuvos vardo tūkstantmetį. Kokias mintis žadina Lietuvos (0) <u>nueitas</u> kelias? Kad prieš tūkstantį metų kažkoks vienuolis, (58) _____ apie šv. Brunono nužudymą, tarp kitų žodžių įterpė dar ir <i>Litua</i>, nėra čia jokia šventė, verta minėti (59) _____ milijonus į dangų.</p> <p>Tūkstantmetis gali būti (60) _____ keliais būdais. Kaip tolydus tiesinis laiko bėgsmas, į kurį jau nieko, nė menkiausio įvykėlio, nebeįterpsi ir nieko niekur nepakreipsi. Kaip Dievo (61) _____ strėlės skriejimas į amžinybę. O galima įsivaizduoti ir kaip tris šimtus kartų, (62) _____ iki mūsų.</p> <p>Galima įsivaizduoti ir trečiaip. Prie balto popieriaus lapo sėdi vaikelis, kuriam kažkas tarp pirštelių yra (63) _____ pieštuką. Ir tas vaikelis pirmąkart gyvenime stengiasi nubrėžti tiesią liniją. Tiktai nieko, žinoma, jam dar neišeina. Ta vaiko (64) _____ linija suka tai kairėn, tai dešinėn, žemyn, aukštyn, atgal ir panaši ji į kreiviausią kreivę, tik jau ne į tiesę. Nei lygumų upių vagos, nei joks kaimo keliukas niekada nebūna taip (65) _____. Ne, vis dėlto geriau (66) _____ ta vaiko linija panašiausia į vingiuotą, klaidžių klaidžiausią kelią, kuriuo mes turėjom eiti. Dalį jo ėjom pėsti, dalį jojom raiti, paskui vėl pėsti, (67) _____ medinių klumpių padais. Vienus pavėžėdavo vagonuose į Sibirą, kitus priversdavo rėplioti keturiomis, treči patys šliaužė keliais, kaip tūkstantinės minios į Žemaičių Kalvarijos kalnus. Rodės, jau viskas, rodės, jau kristum veidu į gimtąją žemelę, kryžium (68) _____ rankas... Tačiau – dar šiek tiek, tačiau – dar truputį. Ką mes matėm ten, tolumoje, į kurią šliaužėm, (69) _____ į kažką akis? Kas begalėtų dabar pasakyti? Gal kiekvienas kažką savo, o gal visi vieną ir tą patį? Kai jau galėjom atsistoti, pamatėm, kokie esame žaizdoti, kruvini, (70) _____, mus vos laikė iš silpnumo (71) _____ keliai, todėl turėjom visi susikibti už rankų, kad vėl nepargriūtume veidu į purvą.</p> <p>Stovėjome (72) _____ net giedoti, – ir didis džiaugsmas, ir ašaros graužė gerklę.</p> <p style="text-align: right;"><i>Pagal Romualdą Granauską</i></p>

NEPAMIRŠKITE ATSAKYMŲ PERKELTI Į ATSAKYMŲ LAPĄ

III. RAŠYMO TESTAS**(Trukmė – 100 min.)**

Užduotis. Pasirinkite vieną iš dviejų (**A** arba **B**) teiginių ir parašykite 250–300 žodžių samprotavimo rašinį. (50 taškų)

A Kiekvienas žmogus – atskiras pasaulis

B Jauni žmonės nori pakeisti pasaulį

Rašinyje:

- patvirtinkite arba paneikite pasirinktą teiginį;
- grįsdami savo mintis, remkitės lietuvių grožine literatūra; be šio šaltinio, dar galite remtis ir kitais: kitų tautų grožine literatūra, filmais, spektakliais, visuomenės gyvenimo realijomis;
- sugalvokite patrauklų, rašinio pagrindinę mintį atitinkantį pavadinimą.

Pastabos:

1. Rašinio pasirašyti nereikia.
2. Perrašę rašinį į švarraštį Atsakymų lape, suskaičiuokite žodžius ir paraštėje pažymėkite 250 žodžių ribą. Jei parašėte mažiau, taip pat nepamirškite nurodyti žodžių skaičiaus.

RIBOTO NAUDOJIMO

(iki teisėtai atskleidžiant vokus, kuriuose yra valstybinio brandos egzamino užduoties ar jos dalies turinys)

LIETUVIŲ KALBA (VALSTYBINĖ) • 2012 m. valstybinis brandos egzaminas • Pagrindinė sesija

Blank lined area for writing answers.

NEPAMIRŠKITE ATSAKYMŲ PERKELTI Į ATSAKYMŲ LAPĄ

RIBOTO NAUDOJIMO

(iki teisėtai atskleidžiant vokus, kuriuose yra valstybinio brandos egzamino užduoties ar jos dalies turinys)